

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 103 van 15 september 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 28 juni 2006, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad, heeft de Minister van Werk het advies van de Hoge Raad gevraagd binnen de twee maanden vanaf het aanhangig maken, over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk.

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad besliste op 30 juni 2006 om een commissie ad hoc te belasten met het onderzoek van de aanvraag en de voorbereiding van het advies.

De commissie ad hoc vergaderde op 28 augustus 2006.

Het ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel de huidige reglementering aan te passen aan vraag van de sector van de EDPB, om de wettelijke vormingseisen die gesteld worden personen die voor de EDPB een eerste bedrijfsbezoek uitvoeren, in bepaalde categorieën van ondernemingen, te versoepelen.

Het ontwerp introduceert de figuur van preventieassistent en legt de voorwaarden waaraan deze preventieassistent moet voldoen om op een bepaald gebied deskundig te zijn, vast.

Het ontwerp laat toe dat in de ondernemingen die ingedeeld zijn in groep D zoals bedoeld in artikel 3, §1, van het koninklijk besluit betreffende de interne dienst, het eerste bezoek eveneens kan worden uitgevoerd door een preventieassistent, die de preventieadviseur bijstaat.

Door het ontwerp worden ook een aantal wijzigingen aangebracht aan de afdeling IV van het koninklijk besluit die het statuut van de preventieadviseur regelt.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD TIJDENS ZIJN VERGADERING VAN 15 SEPTEMBER 2006

De Hoge Raad PBW brengt een unaniem ongunstig advies uit over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijke besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk.

De Hoge Raad PBW meent dat het invoeren van een nieuwe functie, de preventieassistent, zoals in het ontwerp van koninklijk besluit voorzien, niet op een optimale manier de problemen van de sector van de EDPB oplost.

De Hoge Raad herinnert aan het uitgangspunt van de welzijnswet dat stelt dat indien de interne dienst niet alle opdrachten die hem krachtens de wet en de uitvoeringsbesluiten zijn toevertrouwd zelf kan uitvoeren, de werkgever aanvullend een beroep moet doen op een erkende externe dienst voor preventie en bescherming op het werk.

Vanuit dat oogpunt dient in elke externe dienst, naast personen die eerste en tweedelijns bijstand verlenen ook minimaal een expert in de verschillende disciplines aanwezig te zijn.

De sociale partners van de Hoge Raad zijn, wat het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit betreft, bezorgd om:

- het feit dat personen met een vorming van preventieadviseur niveau II in de IDPB als preventieadviseur, maar in de EDPB als preventieassistent behandeld worden en dit ondanks dat ze dezelfde taken uitvoeren. Een dergelijke benadering getuigt niet van een “erkenning” van de waarde en geeft geen stimulans aan de betrokken personen;
- het feit dat het probleem van de “erkenning” van de verpleegkundige die de preventieadviseur – geneesheer “bijstaat” niet opgelost is.

De Hoge Raad merkt terloops op dat het in de voorliggende tekst ontbreekt aan duidelijkheid en uniformiteit betreffende de gebruikte terminologie: preventieassistent, tijdelijke plaatsvervanger, persoon die de preventieadviseur bijstaat.

De Hoge Raad meent dat de discussie over de berekeningswijze van de minimumbezetting van de Externe Diensten voor Preventie en Bescherming op het werk niet los kan worden gezien van een globale discussie over de werking van de Externe Diensten in het algemeen en van de toegepaste tarificatieregeling in het bijzonder.

De Hoge Raad PBW vraagt zich af of de personeelsproblemen binnen de EDPB niet beter zouden opgelost worden door personen die een vorming van niveau II hebben ook te “erkennen” als preventieadviseur en hen, toe te laten in te staan voor bepaalde taken in bepaalde categorieën van ondernemingen.

Dat zij daarnaast de hoger opgeleide preventieadviseurs bijstaan, is de logica zelve en hoeft niet wettelijk geregeld te worden. De Hoge Raad acht het ook niet wenselijk dat de betrokken personen ingedeeld zouden worden in categorieën naar gelang de discipline (ergonomie, arbeidsveiligheid,...). Dit is een kunstmatige indeling en staat niet in lijn met het algemeen uitgangspunt van de welzijnswet (zie eerder).

De sociale partners van de Hoge Raad PBW wensen een diepgaande en bredere discussie over de werking van de IDPB en de EDPB (in het bijzonder over de taken, hun verdeling en de weerslag op de functies en de vormingseisen).

De Hoge Raad heeft aan de deskundigen gevraagd om tegen eind november een nota uit te werken over hun visie over de optimale werking van de IDPB en de EDPB (voornamelijk over welke taken door welke functie, welk vormingsniveau voor welke functie ...).

III. BESLISSING

Het advies aan de heer Minister van Werk bezorgen.